Marton Mária

Hideg időben

Meggörbült hátam mögött varjú károg.
Nem fél tőlem, enni kér.
Utállak, mondom,
károgja ő is gyűlöletét.
Jól elvagyunk ebben a hűvös
ócska időben.
Kifeszítem a hátam,
nekiadom az uzsonnámat.
Kemény csőre kopog a padon.
felfalta az összes sajtom.
Elröpül.
Sárgás, piszkos levelek
a pad körül.
Felállok, sétálok.
Szidom a varjút s magam
Sajtomat csak azért adtam
hogy végre ne károgjon
az istenadta.

Vágy

Hever a lelkem
Kiterülök magamnak
Lábaim szétnyílnak
Két karom kitárva.
Ajkam kéjesen, vágytól éhesen remeg.
Alig várom már, hogy végre veled legyek.
Lüktetek, a levegőn keresztül üzenek
Izzó ölelést.